

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/494/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.35.226/2025/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Görömbei Zoltán ügyvéd eljáró Korlátolt Felelősségű Társaság indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára hivatkozással alkotmányjogi panaszban kezdeményezte a Debreceni Törvényszék 20.K.702.170/2023/163. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.35.226/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdéseiben foglalt alapvető jogok állított sérelme miatt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a rendelkezésre álló iratok alapján – az alábbiakban összegezhető.
- [3] 2.1. A főtevékenységként lakó- és nem lakóépület építésével foglalkozó indítványozónál a Nemzeti Adó- és Vámhivatal [...] Megyei Adó- és Vámigazgatósága általános forgalmi adó adónemben végzett ellenőrzést. Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy az indítványozó az építőipari szolgáltatásokat döntően alvállalkozók bevonásával teljesítette, legjelentősebb számlakibocsátója a kapcsolt vállalkozása volt, mely társaság kizárólag az indítványozó részére bocsátott ki számlákat. Ez a kapcsolt vállalkozás munka elvégzéséhez szükséges munkavállalókkal, tárgyi feltételekkel nem rendelkezett, az általa kibocsátott számlákban szereplő szolgáltatásokat sem önállóan, sem alvállalkozókkal nem végezte el, a kiállított számlái hiteltelenek voltak. A kapcsolt vállalkozás lényegében egy harmadik társaság

számláit számlázta tovább minimális haszonnal növelten. Az adóhatóság nem vonta kétségbe, hogy az indítványozó ténylegesen teljesítette az általa kiállított számlákban írt építőipari szolgáltatásokat és a gazdasági esemény megvalósult, azonban nem a számlákban szereplő felek között. Az elsőfokú adóhatóság szerint az indítványozótól, mint a vállalt munka szerződés szerű teljesítésében érdekelt féltől elvárható volt, hogy meggyőződjön arról a tevékenységében ténylegesen ki vett részt, az rendelkezik-e a munka szakszerű kivitelezéséhez, teljesítéséhez szükséges szaktudással, egyéb feltételekkel, így elvárható volt az is, hogy az adókijátszást felismerje. Mindezek eredményeként az indítványozót adóhiánynak minősülő adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

- [4] 2.2. Az indítványozó fellebbezését elbíráló Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság bizonyította az adójogi tényállás szempontjából releváns tényeket, bizonyította azt, hogy a szolgáltatás nyújtásáról szóló számlák mögött nem volt ténylegesen elvégzett munka és bizonyította azt is, hogy az indítványozónak a tőle észszerűen elvárható körültekintés mellett az adókijátszást fel kellett volna ismernie.
- [5] 2.3. Az indítványozó keresettel fordult a bírósághoz. A Debreceni Törvényszék a 2025. szeptember 1. napján hozott 20.K.702.170/2023/163. számú ítéletével a keresetet alaptalannak ítélte és elutasította, döntését részletesen indokolta.
- [6] 2.4. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet és annak befogadása iránti kérelmet nyújtott be a Kúriánál. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására nem látott lehetőséget és annak befogadását a 2025. október 21. napján hozott Kfv.VI.35.226/2025/3. számú végzésével megtagadta. Végzése indokolásában bemutatta a befogadhatóság alapjául szolgáló tényállást, az elsőfokú ítéletet, a befogadás iránti kérelmet és indokolta döntését. A Kúria szerint a felülvizsgálati kérelem felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása nem volt indokolt. A döntés elvi tartalmaként azt rögzítette, hogy a „meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni”.
- [7] 3. A hiánypótlási felhívásra kiegészített alkotmányjogi panasz szerint az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joga sérelmének tartja,

ami az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését is sérti, hogy a Kúria elmulasztotta az indítványozó által megjelölt, jelentős számú, ellentmondásos precedensképes kúriai és EUB döntés összevetését valamint megalapozatlanul, iratellenesen utasította el a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[8] Az indítványozó kifejtette, a megjelölt „alapjogok akkor nem sérültek volna, amennyiben a Kúria ítéletében részletesen megindokolja, hogy álláspontja szerint a tárgyi ügyben a Kúria és az EUB döntéseiben elfoglalt jogi álláspontok között tényleges vagy látszólagos ellentmondás van. Amennyiben tényleges ellentmondás van, akkor a Kúriának a szükséges lépéseket a tényleges ellentmondás feloldása érdekében az egységes joggyakorlat biztosítása érdekében meg kellett volna tennie. Ennek keretében, amennyiben szükséges jogegységi eljárást kellett volna kezdeményeznie, amennyiben erre nincs szükség, akkor is rögzítenie kellett volna, hogy [az indítványozó] által hivatkozott precedensképes döntések miért nem alkalmazhatóak a jövőben. Amennyiben látszólagos ellentmondás van, akkor a Kúriának az ítélet indokolásában annak kellett volna okát adnia, hogy [az indítványozó] által hivatkozott precedensképes döntések miért nem alkalmazhatóak jelen eljárásban”. Az indítványozó megjegyezte, tisztában van azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel a bírósági eljárások felülvizsgálatára, illetve konkrét jogértelmezésre. Az előterjesztett alkotmányjogi panasszal azt kívánja elérni, hogy a Kúria úgy végezze el feladatát, hogy ne sértse alkotmányos alapjogait.

[9] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntenie kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[10] 4.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:

[11] Az indítványozó által 2026. január 8. napján kézhez vett kúriai végzés ellen 2026. január 23. napján benyújtott alkotmányjogi panasz, valamint a 2026. február 16.

napján átvett hiánypótlási felhívásra 2026. február 20. napján elküldött hiánypótlás – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.

- [12] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [13] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [14] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperese volt.
- [15] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására és amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint a tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelményét sérti az ügyében hozott kúriai végzés), *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket (Debreceni Törvényszék 20.K.702.170/2023/163. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.35.226/2025/3. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [25. cikk (3) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés] *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntéseket.
- [16] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot. Mivel alkotmányjogi panaszt csak Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet alapítani, az Alkotmánybíróság az indítványt az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése tekintetében nem vizsgálta {lásd: 3211/2014. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [17] 4.2. A Kúria a felülvizsgálatot megtagadta. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria olyan döntése, amelyben megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásra nincs lehetőség, az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntés, ezért alkotmányjogi panasszal támadható. A jelen ügyben tehát a Kúria végzésével szemben helye volt alkotmányjogi panasz előterjesztésének {lásd: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] 4.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg továbbá, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető

alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.

- [19] Az Alkotmánybíróság az indítványt illetően megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményeinek állított sérelme kapcsán valójában az ügyben meghozott – számára kedvezőtlen tartalmú – bírósági döntések tartalmi és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg, kifejezetten pedig a kúriai joggyakorlat egységességének hiányát kifogásolta.
- [20] Az Alkotmánybíróság ebben az esetben is hangsúlyozza, hogy a jogszabályok önálló, a konkrét tényállásra vonatkoztatott értelmezése a rendes bíróságok, adott esetben a Kúria feladata {lásd: 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta superbíróságként, újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. A hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [21] „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szakjogi – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a bizonyítékok bírói mérlegelését, a bizonyítási eljárást, a bizonyítási indítványok értékelését, a törvények értelmezését és alkalmazását. Az Alkotmánybíróság szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy következetes gyakorlata szerint, hacsak nem merül fel annak a kételye, hogy a Kúria eloldotta volna magát a jogszabály szövegétől {lásd: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [37]}, a felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei fennállásának a vizsgálata „nem alkotmányossági,

hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ebben az esetben a Kúria a támadott végzésében részletesen megvizsgálta és megindokolta valamennyi, az indítványozó által hivatkozott befogadási ok vonatkozásában, hogy azok törvényi feltételei miért nem teljesültek.

[23] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben a fentiekre figyelemmel azt, hogy az indítványozó a részletesen megindokolt bírósági döntéseket jogellenesnek és sérelmesnek tartja, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek, és úgy ítélte meg, hogy a beadványban foglaltak nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát indokolná.

[24] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételeinek. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró